

20 Nie straszny już nam dzisiaj grób

1. Nie stra - szny już nam dzi - siaj grób, nie stra - szny śmier - ci

ból. Na - sta - nie ko - niec na - szych prób, bo

już o - be - cny Król, bo już o - be - cny Król.

1. Nie straszny już nam dzisiaj grób,
nie straszny śmierci ból.
Nastanie koniec naszych prób,
[:bo już obecny Król.:]

3. Na ziemi już obecny Pan,
wprowadza nowy rząd
i wnet powoła ziemski stan
[:na zmartwychwstania sąd.:]

2. I już na wschodzie zorzy blask
zwiastuje jasny dzień:
to Tysiąclecia świta blask,
[:złowrogi pierzcha cień.:]

4. A gdy ostatki Pańskich sług
opuszczą ziemski świat,
Pan przyjmie nas w niebiański próg,
[:do chwały wiecznych lat.:]

5. I razem z Panem w niebie tam
znajdziemy jeden tron.
Koronę Król udzieli nam,
[:bo najłaskawszy On!:]